

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru Moraru,

Judecătorii: Ion Druță, Mariana Pitic, Luiza Gafton și Galina Stratulat,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Cojocaru Tudor, de avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Rusu Octavian și inculpat, și de inculpatul Grădinaru Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Rusu Octavian xxxx, născut la xx xxxxxx xxxx, originar xx xxxx xxxxxxxx, xxx xxxxxxxx, domiciliat xxxx xxxxxxxxxx, xxx x xxxxxx, xx, xx x și

Grădinaru Mihail xxxxx, născut la xx xxxxxx xxxx, originar și domiciliat x xxxxxxxx, xxxx xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.04.2007 – 31.12.2008;

Instanța de apel: 10.02.2009 – 25.06.2009;

Instanța de recurs: 02.11.2009 – 30.03.2010;

Instanța de apel: 22.04.2010 – 07.11.2011;

Instanța de recurs: 14.03.2012 – 05.06.2012;

Instanța de apel: 09.10.2012 – 12.11.2014;

Instanța de recurs: 12.02.2015 – 05.05.2015;

Instanța de apel: 12.06.2015 – 25.10.2016;

Instanța de recurs: 24.03.2017 – 22.08.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 31 decembrie 2008, Rusu Octavian și Grădinaru Mihail au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Rusu Octavian și Grădinaru Mihail au fost învinuiți de faptul că, fiind inspectori ai patrului rutiere a plutonului „Sud” din cadrul Batalionului poliției rutiere a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 15 martie 2007, exercitând obligațiunile privind patrularea autostrăzii Comrat-Mirnoe (131,5-175,5 km), aproximativ la ora 15:30 aflându-se cu autovehiculul de serviciu model „VAZ-2105” n/î MAI 0342 la intersecția str. Lenin-Moscovscaia, or. Comrat, au observat autovehiculul model

„VAZ-2105” de culoare albă, condus de Varban Mihai, care a cotit de pe str. Lenin pe str. Moscovcsaia, or. Comrat și au început să-l urmărească fără a avea temei legal.

În acest mod, abuzând de atribuțiile lor, l-au luat pe Varban Mihai de mâini și forțat, contrar voinței acestuia, au încercat să-l urce în salonul autovehiculului de serviciu în scopul transportării acestuia la CPR Comrat, pentru clarificarea circumstanțelor în legătură cu presupusa nesupunere a acestuia cerințelor acestora de a opri mijlocul de transport.

La refuzul victimei de a îndeplini cerințele privind stoparea mijlocului de transport, în pofida prevederilor art. art. 15, 16 al Legii cu privire la poliție, care interzice aplicarea forței fizice și mijloacelor speciale (baston de cauciuc) în asemenea cauze, Grădinaru Mihail și Rusu Octavian, abuzând de atribuțiile acordate, în mod intenționat, au început să-l lovească pe Varban Mihai cu bastonul de cauciuc peste ambele picioare, cauzându-i leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății pe o perioadă mai mare de 21 de zile.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Rusu Octavian și Grădinaru Mihail să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse: lui Rusu Octavian – 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de colaborator al poliției în organele MAI pe termen de 3 (trei) ani, iar lui Grădinaru Mihail – 4 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de colaborator al poliției în organele MAI pe termen de 2 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, inculpații au negat aplicarea violenței față de partea vătămată Varban Mihai, însă vina acestora în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate pe cauza respectivă.

A evidențiat procurorul că depozițiile inculpaților sunt contradictorii, nu corespund realității și se combat prin rapoartele pe numele conducătorului BRPR MAI RM și a conducătorului DAI UTA Găgăuzia din 17 martie 2007.

3.1. La 05 februarie 2009, procurorul a declarat recurs împotriva încheierii Judecătorei Comrat din 30 aprilie 2008, prin care a fost dispusă efectuarea expertizei suplimentare, solicitând casarea acesteia, ca fiind ilegală.

În motivarea recursului procurorul a invocat că, în conținutul încheierii nu sunt indicate circumstanțele în conformitate cu care instanța a ajuns la concluzia privind necesitatea numirii unei expertize medico-legale în comisie, întrucât la materialele dosarului au fost anexate rapoarte de expertiză medico-legale, efectuate pe cauza respectivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 iunie 2009 a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința.

Concomitent, a fost respins ca nefondat și recursul procurorului împotriva încheierii Judecătorei Comrat din 30 aprilie 2008.

5. Procurorul a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, argumentând că totalitatea probelor administrate permit de a concluziona că vinovăția inculpaților este dovedită integral, deoarece toate probele prezentate de acuzare sunt coerente, nu conțin contradicții și reciproc se completează, pe când instanța de apel le-a verificat superficial, pe unele le-a lăsat fără apreciere concluzionând pripit și neîntemeiat asupra legalității sentinței de achitare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 martie 2010, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, în Curtea de Apel Cahul, din motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2011, a fost respins recursul declarat de procuror împotriva încheierii Judecătoriei Comrat din 30 aprilie 2008 privind efectuarea expertizei medico-legale; admis apelul, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu Octavian și Grădinaru Mihail au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de câte 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei, pentru fiecare, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat.

7.1. În argumentarea soluției, instanța de apel a menționat că, la adoptarea sentinței, prima instanță a dat apreciere unilaterală probelor administrate și incorect a ajuns la concluzia că prin probele cercetate nu s-a confirmat faptul cauzării de către inculpați lui Varban Mihai a leziunilor corporale sub formă de traumă închisă a articulației genunchiului din stânga care se manifestă prin ruptura completă a mușchiului cvadriceps, echimoze în regiunea 1/3 inferioară a ambelor femururi și a genunchilor, ce se referă la dereglarea îndelungată a sănătății de nivel mediu pe o perioadă mai mare de 21 de zile.

7.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de faptul că Rusu Octavian și Grădinaru Mihail nu au antecedente penale, la locul de trai și la locul de lucru se caracterizează pozitiv, alte circumstanțe ale cauzei, cum ar fi durata examinării cauzei în instanțele judecătorești, circumstanțe ce au fost considerate drept excepționale și care au servit ca temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal, stabilind în privința inculpaților pedepse de altă categorie decât cea prevăzută de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

8. **Procurorul**, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia nominalizată cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel greșit a interpretat prevederile art. 79 Cod penal.

8.1. **Avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Rusu Octavian**, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia în partea condamnării lui Rusu Octavian în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal și menținerea în această parte a sentinței de achitare, deoarece a fost lezat dreptul la un proces echitabil al inculpatului prevăzut la art. 6 CțEDO.

8.2. **Avocatul Strătilă Victor în numele inculpatului Grădinaru Mihail**, invocând temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat hotărârea menționată cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia în partea admiterii apelului procurorului, cu menținerea sentinței de achitare, din motiv că toate probele acumulate și cercetate în ședințele de judecată dovedesc că sentința este legală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2012, au fost admise recursurile, casată total decizia Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs a indicat că, în cazul în care instanța de apel a ajuns la concluzia confirmării învinuirii înaintate inculpaților și stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 79 Cod penal, aceasta urma să se conformeze stipulărilor acestei norme, care prevăd că instanța poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Totodată, instanța de recurs ordinar a conchis că, soluția de condamnare nu corespunde prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 noiembrie 2014, au fost respinse apelul și recursul procurorului cu menținerea fără modificări a sentinței și încheierii Judecătoriei Comrat din 30 aprilie 2008 privind numirea expertizei medico-legale în comisie.

Respingând apelul, instanța a concluzionat că nu a fost dovedit faptul săvârșirii de către inculpații Rusu Octavian și Grădinaru Mihail a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată instanța de apel a conchis, că încheierea privind dispunerea efectuării expertizei în comisie corespunde principiului contradictorialității în procesul penal stabilit de art. 24 Cod de procedură penală precum și prevederilor CȚEDO, fiind o probă dobândită legal, cu respectarea art. art. 93, 142, 148 alin. (2) Cod de procedură penală.

11. Procurorul, invocând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 16) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către o altă instanță de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La fel, a solicitat și casarea încheierii din 12 noiembrie 2014 privind respingerea demersului procurorului cu privire la amânarea ședinței de judecată pentru dispunerea aducerii silite a părții vătămate și a martorilor ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului acuzarea a invocat că remiterea de două ori a cauzei penale la rejudecare nu a fost din vina unei părți, dar din motiv că instanța de apel a pronunțat decizii formale, neîntemeiate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

A menționat recurentul, că tergiversarea examinării cauzei penale nu a avut loc din cauza procurorului și neprezentarea părții vătămate și a martorilor, iar concluzia instanței de apel privind dispunerea judecării cauzei în absența acestor persoane, este neîntemeiată

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2015, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs ordinar a evidențiat, că în speța dedusă judecării și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) Cod de procedură penală.

În primul rând, instanța de recurs ordinar a enunțat, că judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului Grădinaru Mihail, care, fiind legal citat,

a depus cerere de examinare a apelului în lipsa sa, invocând starea de sănătate precară. Deși instanța de apel a invocat prevederile art. 321 Cod de procedură penală, aceasta nu a decis judecarea cauzei în lipsa inculpatului în temeiul celor 3 motive de excepție prevăzute de lege, prin urmare prezența inculpatului Grădinaru Mihail la examinarea apelului era obligatorie.

În al doilea rând, instanța de recurs ordinar a stabilit din conținutul proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, că până la 12 noiembrie 2014, examinarea cauzei a fost amânată de 16 ori, din diferite motive, inclusiv din motivul neprezentării avocaților, inculpaților, părții vătămate și a martorilor acuzării.

Instanța de recurs a constatat că tergiversarea examinării cauzei penale nu a avut loc din cauza procurorului și neasigurării de către ultimul a prezenței părții vătămate și a martorilor, iar concluzia instanței de apel nu este întemeiată pentru dispunerea judecării cauzei în absența inculpatului, părții vătămate și a martorilor, care nu s-au prezentat din motive de sănătate, iar procurorul nu a refuzat la proba cu audierea acestora în instanța de apel, mai mult, această solicitare fiind invocată și de către apărare.

În al treilea rând, instanța de recurs a specificat și faptul, că la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele toate probele prezentate în fața instanței, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge sau admite unele probe.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, a fost admis apelul, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grădinaru Mihail și Rusu Octavian au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

13.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că prima instanță incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și eronat a ajuns la concluzia achitării inculpaților de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii incriminate.

13.2. Analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că Rusu Octavian și Grădinaru Mihail, fiind inspectori ai patrului rutiere al plutonului „Sud” din cadrul Batalionului poliției rutiere a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 15 martie 2007, exercitând obligațiunile privind patrularea autostrăzii Comrat-Mirnoe (131,5-175,5 km), aproximativ la ora 15:30, se aflau cu autovehiculul de serviciu model „VAZ-2105” n/î MAI 0342 la intersecția str. Lenin-Moscovscaia, or. Comrat, în afara ariei de patrulare, unde au observat autovehiculul model „VAZ-2105” de culoare albă, care se deplasa pe lângă locul aflării lor, condus de Varban Mihai și care a cotit de pe str. Lenin pe str. Moscovscaia, or. Comrat, au început să-l urmărească și după oprirea automobilului, au încercat să-l convingă să urce în salonul autovehiculului de serviciu în scopul transportării acestuia la CPR Comrat, pentru clarificarea circumstanțelor în legătură cu presupusa nesupunere a lui Varban Mihai cerințelor acestora de a opri

mijlocul de transport, iar la refuzul lui Varban Mihai de a îndeplini cerințele, au abandonat locul incidentului, fără a întocmi actele procesuale și fără a depune rapoarte referitor la cele întâmplate, prin ce au depășit atribuțiile de serviciu.

13.3. Instanța de apel a reținut, că deși inculpații nu au recunoscut vina, vinovăția acestora este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Varban Mihai, a martorilor Varban Piotr, Varban Ana, Stoianoglo Maria, Stoianoglo Dumitru, Stanciu Ivan, Rusu Oleg, Cazanjiu Ivan, Cîlicic Teodor, Stoicu Simion, Cervotiuc Igor, Mihailov Ilie, precum și prin materialele cauzei penale: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2007, prin care martorul Mihailov Ilie l-a recunoscut pe Rusu Octavian (f.d. 64-66, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2007, prin care martorul Mihailov Ilie l-a recunoscut pe Grădinaru Mihail (f.d. 67-69, vol.I); rapoartele colaboratorilor MAI Rusu Octavian și Grădinaru Mihail din 17 martie 2007, prin care se confirmă faptul că aceștia, la 15 martie 2007 s-au aflat lângă casa părții vătămate Varban Mihai (f.d. 72-77, vol.I); procesul-verbal de examinare din 20 martie 2007 a Registrului de repartizare a grupurilor mobile a detașamentului „Sud” (f.d. 96, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul Mihailov Ilie și Rusu Octavian (f.d. 177-180, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul Mihailov Ilie și Grădinaru Mihail (f.d. 181-184, vol.I); ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 21 februarie 2008, prin care faptele pretinse de către inculpați referitor la impunerea lor de către comisar de a scrie rapoarte și presiunea exercitată asupra lor nu s-a confirmat (f.d. 78, vol.II); raportul de expertiză medico-legală nr. 16 D din 21 martie 2007 (f.d. 120-121, vol.I); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 17 D din 28 martie 2007 (f.d. 142, vol.I); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 19 D din 04 aprilie 2007 (f.d. 157, vol.I).

Instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe precum că din declarațiile martorilor și înscrisurilor cercetate nu rezultă că, Rusu Octavian și Grădinaru Mihail au depășit atribuțiile de serviciu.

Totodată, instanța de apel a reținut argumentele primei instanțe cu privire la neaplicarea violenței față de partea vătămată Varban Mihai, fapt care se confirmă prin concluzia expertizei medico-legale complexe, unde experții au stabilit că, inculpații nu au aplicat violența fizică și nu au maltratat partea vătămată cu bastoanele de cauciuc, afirmații susținute și prin alte probe precum declarațiile părții vătămate și martorilor.

Instanța de apel a constatat, că excesul de putere al inculpaților Rusu Octavian și Grădinaru Mihail, se confirmă prin faptul că fiind inspectori ai patrului rutiere al plutonului „Sud” din cadrul Batalionului poliției rutiere al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 15 martie 2007, exercitând obligațiunile privind patrularea autostrăzii Comrat-Mirnoe (131,5-175,5 km), au ieșit în mod clandestin în afara ariei de patrulare, au întreprins măsuri de urmărire, oprire a autovehiculului model „VAZ-2105” de culoare albă, condus de Varban Mihai, au încercat să-l convingă să urce în salonul autovehiculului de serviciu pentru a-l duce în CPR Comrat, iar la refuzul părții vătămate de a îndeplini cerințele, au abandonat locul incidentului fără a întocmi careva acte procesuale și fără a depune careva rapoarte referitor la cele întâmplate.

13.4. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a stabilit, că infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar potrivit

dispoziției art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani.

Luând în considerare că faptele infracționale au fost săvârșite de către inculpați la 15 martie 2007, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, instanța de apel a considerat oportun în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, de a-i libera pe Grădinaru Mihail și Rusu Octavian de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

13.5. În ceea ce ține de recursul procurorului declarat împotriva încheierii Judecătorei Comrat din 30 aprilie 2008, instanța de apel l-a considerat ca neîntemeiat, deoarece din conținutul încheierii rezultă temeiurile și necesitatea efectuării expertizei medico-legale în comisie, aceasta fiind întemeiată și legală, fiind compatibilă principiului contradictorialității și prevederilor CțEDO.

14. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a invocat că instanța de apel la baza deciziei a pus declarațiile inculpaților care atît la urmărirea penală cât și în cadrul ședinței de judecată nu au recunoscut vina, declarații care urmau a fi apreciate critic, deoarece nu coroborează cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, fiind date cu scop de apărare.

Astfel, în opinia recurentului instanța de apel nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, și anume declarațiile părții vătămate Varban Mihai, a martorilor Varban Piotr, Varban Ana, Stoianoglo Maria, Stoianoglo Dumitru, Stanciu Ivan, Rusu Oleg, Cazanjiu Ivan, Cîlicic Teodor, Stoicu Simion, Cervotiuc Igor, Mihailov Ilie, precum și prin materialele cauzei penale: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2007, prin care martorul Mihailov Ilie l-a recunoscut pe Rusu Octavian (f.d. 64-66, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2007, prin care martorul Mihailov Ilie l-a recunoscut pe Grădinaru Mihail (f.d. 67-69, vol.I); rapoartele colaboratorilor MAI Rusu Octavian și Grădinaru Mihail din 17 martie 2007, prin care se confirmă faptul că aceștia, la 15 martie 2007 s-au aflat lângă casa părții vătămate Varban Mihai (f.d. 72-77, vol.I); procesul-verbal de examinare din 20 martie 2007 a Registrului de repartizare a grupurilor mobile a detașamentului „Sud” (f.d. 96, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul Mihailov Ilie și Rusu Octavian (f.d. 177-180, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul Mihailov Ilie și Grădinaru Mihail (f.d. 181-184, vol.I); ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 21 februarie 2008, prin care faptele pretinse de către inculpați referitor la impunerea lor de către comisar de a scrie rapoarte și presiunea exercitată asupra lor nu s-a confirmat (f.d. 78, vol.II); raportul de expertiză medico-legală nr. 16 D din 21 martie 2007 (f.d. 120-121, vol.I); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 17 D din 28 martie 2007 (f.d. 142, vol.I); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 19 D din 04 aprilie 2007 (f.d. 157, vol.I).

14.1. Avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Rusu Octavian și inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9) Cod de procedură penală, au

contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului se invocă că instanța de apel a depășit limitele învinuirii, deoarece potrivit actului de învinuire acțiunile lui Rusu Octavian și Grădinaru Mihail au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal - *excesul de putere, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței*, însă prin decizia instanței de apel inculpații au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, - *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*.

Consideră recurenții că, în speță, se impune soluția achitării lui Rusu Octavian, deoarece, fapta prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, cu pricinuire de daune, dar nu în proporții considerabile, nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Recurenții evidențiază că instanța de apel s-a expus formal asupra recursului procurorului împotriva încheierii Judecătoriei Comrat din 30 aprilie 2008.

Totodată, recurenții făcând trimitere la practica judiciară unitară a Curții Supreme de Justiție și prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, au invocat că instanța de apel l-a condamnat pe Rusu Octavian, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia Rusu Octavian fusese achitat de prima instanță.

Mai mult, instanța de apel a adoptat soluția de condamnare a lui Rusu Octavian bazându-se pe declarațiile martorilor: Varban Ana, Stoianoglo Maria, Stoianoglo Dumitru, Stanciu Ivan, Rusu Oleg, care nu au fost audiați în ședința instanței de apel. Totodată, declarațiile acestor martori date în prima instanță nu reprezintă mărturii acuzatorii, susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului Rusu Octavian.

În opinia recurenților, instanța de apel contrar prevederilor art. art. 24 alin. (2), 26 alin. (3), 100 alin. (4), 101 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, a admis o eroare gravă de fapt, deoarece a pornit de la ideea preconceptă privind vinovăția inculpatului Rusu Octavian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, neluând în considerare probele care îl dezvinovățesc pe inculpat, acestea fiind evidente, manifestându-se exclusiv în favoarea acuzării și exprimând interesele acesteia.

Menționează că, instanța de apel a respins recursul procurorului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Comrat din 30 aprilie 2007 privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale complexe, menționând că încheierea nominalizată a fost numită în conformitate cu cerințele legislației în vigoare, fapt ce denotă că concluziile expuse în rapoartele de expertiză: nr. 16 „D” din 21 martie 2007; nr. 17 „D” din 28 martie 2007 și nr. 19 „D” din 21 martie 2007, efectuate de către expertul medico-legal Pascali C., nu sunt întemeiate, există îndoieli în privința lor, a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei, și ca urmare prima instanță în mod legal a dispus efectuarea expertizei medico-legale complexe a cet-lui Varban Mihai.

În această ordine de idei, recurenții invocă că decizia atacată conține dispoziții contradictorii, precum și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece pe de o parte instanța de apel a constatat că a existat temei pentru dispunerea expertizei medico-legale complexe, iar pe de altă parte instanța de apel a apreciat ca fiind greșită concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului Rusu Octavian, bazată pe raportul de expertiză medico-legală complexă în comisie nr. 286 din 17 decembrie 2008, fără a indica motivele acestei concluzii.

Astfel, în opinia recurenților instanța de apel, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu a indicat motivele pentru care a respins concluziile comisiei de experți, expuse în raportul de expertiză medico-legală complexă nr. 286 din 17 decembrie 2008, care este o probă admisibilă și pertinentă.

La fel, susțin recurenții că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, apărătorii și inculpații au invocat inadmisibilitatea ca probe și au solicitat constatarea nulității rapoartelor de expertiză nr. 16 „D” din 21 martie 2007, nr. 17 „D” din 28 martie 2007 și nr. 19 „D” din 21 martie 2007, efectuate de către expertul medico-legal Pascali C., acestea fiind ilegale, deoarece au fost întocmite cu încălcarea Legii nr. 1086 din 23 iunie 2000 „Cu privire la expertiza judiciară”, a Regulamentului nr. 99 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale și cu încălcarea cerințelor art. 151 Cod de procedură penală, fiind obținute cu încălcarea dreptului la apărare, însă instanța de apel, nu s-a expus asupra acestor cerințe și motive invocate de partea apărării, încălcând principiul contradictorialității în procesul penal stabilit de art. 24 Cod de procedură penală, prin ce a lezat dreptul la un proces echitabil al inculpatului Rusu Octavian prevăzut la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Subliniază recurenții că instanța de apel a interpretat eronat conținutul probelor puse la baza deciziei, a denaturat vădit sensul și conținutul lor, dându-le apreciere subiectivă, în favoarea acuzării.

Astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția privind stabilirea vinovăției inculpaților, doar pe unele fragmente din declarațiile date de partea vătămată Varban Mihai, a martorilor Varban Piotr, Varban Ana, Stoianoglo Maria, Cervotiuc Igor, Stanciu Ivan, denaturând vădit sensul și conținutul lor, în așa mod încât ele nu corespund realității.

Instanța de apel nu a luat în considerație că:

- partea vătămată Varban Mihai a dat declarații contradictorii;
- argumentul părții vătămate și al procurorului precum că inculpații au fost la Varban Mihai să își ceară scuze a fost combătut prin declarațiile martorului Varban Ana, care a relatat că inculpații nu și-au cerut scuze, dar i-au spus că ei nu l-au bătut;
- martorii Varban Piotr și Varban Ana nu sunt martori oculari ai incidentului;
- declarațiile martorului Stanciu Ivan urmau a fi apreciate critic, deoarece concluziile acestuia sunt bazate pe presupuneri.

Instanța de apel contrar prevederilor art. art. 100, 101, 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, nu a indicat motivele pentru care a respins declarațiile martorilor Cervotiuc Igor și Stoianoglo Maria, ultima fiind unicul martor ocular, declarațiile căreia combat întru totul declarațiile părții vătămate Varban Mihai.

Mai invocă recurenții că instanța de apel nu s-a conformat cerințelor legale și nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, nu a respectat prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

14.2. Inculpatul Grădinaru Mihail, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței de achitare.

În argumentarea recursului menționează că instanța de apel a încălcat prevederile art. art. 414 alin. (6), 415 alin. (2¹), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece l-a condamnat pe Grădinaru Mihail, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, în temeiul cărora Grădinaru Mihail fusese achitat de prima instanță.

Instanța de apel a adoptat soluția de condamnare a lui Grădinaru Mihail, bazându-se pe declarațiile martorilor: Varban Ana, Stoianoglo Maria, Stoianoglo Dumitru, Stanciu Ivan, Rusu Oleg, care nu au fost audiați în ședința instanței de apel.

La fel, consideră că instanța de apel a încălcat prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece a interpretat eronat conținutul probelor puse la baza deciziei, a denaturat vădit sensul și conținutul lor, dându-le apreciere subiectivă, în favoarea acuzării de stat.

Menționează că prin decizia instanței de apel, s-a ajuns la concluzia de respingere a recursului procurorului, din motivul că efectuarea expertizei medico-legale complexe a fost numită în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

Totodată concluzia respectivă denotă și faptul că rapoartele de expertiză nr. 16 „D” din 21 martie 2007, nr. 17 „D” din 28 martie 2007 și nr. 19 „D” din 21 martie 2007, efectuate de către expertul medico-legal Pascali C., sunt neîntemeiate, există îndoieli în privința lor, a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei, din care motiv prima instanță în mod legal a dispus efectuarea expertizei medico-legale complexe a părții vătămate Varban Mihai.

Totuși, consideră că motivarea deciziei instanței de apel este neclară, deoarece apreciind ca greșită concluzia de achitare a primei instanțe, bazată pe concluziile raportului de expertiză medico-legală complexă în comisie nr. 286 din 17 decembrie 2008, care este o probă dobândită legal, totuși la baza motivării soluției de condamnare a inculpatului Grădinaru Mihail, instanța a pus concluziile rapoartelor de expertiză nr. 16 „D” din 21 martie 2007, nr. 17 „D” din 28 martie 2007 și nr. 19 „D” din 21 martie 2007.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, recurentul menționează că instanța de apel și-a întemeiat soluția privind stabilirea vinovăției inculpaților, doar pe unele fragmente din declarațiile date de partea vătămată Varban Mihai, martorii Varban Piotr, Varban Ana, Stoianoglo Maria, Cervotiuc Igor, Stanciu Ivan, denaturând conținutul acestor declarații.

Sușține că argumentul părții vătămate și al procurorului precum că inculpații au fost la Varban Mihai să își ceară scuze a fost combătut prin declarațiile martorului Varban Ana, care a relatat că inculpații nu și-au cerut scuze, dar i-au spus că ei nu l-au bătut.

La fel, invocă că martorii Varban Piotr și Varban Ana nu sunt martori oculari ai incidentului, iar instanța de apel contrar prevederilor art. art. 100, 101, 394 alin. (1)

pct. 2) Cod de procedură penală, nu a indicat motivele pentru care a respins declarațiile martorului Stoianoglo Maria, care este unicul martor ocular, declarațiile căruia combat întru totul declarațiile părții vătămate Varban Mihai.

În opinia inculpatului, instanța de apel a încălcat prevederile art. 100 alin. (1) Cod de procedură penală, a administrat greșit probele, ce constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinutului, inculpatului, fapt ce s-a soldat cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al inculpaților prevăzut la art. 6 CțEDO.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – „*inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală*”, recurentul menționează că inițial, acțiunile lui Grădinaru Mihail au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, *ce a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței*, însă ulterior, instanța de apel l-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta *a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*.

Sușține că lui nu i-au fost incriminate proporțiile considerabile, care este un semn obligatoriu al componenței infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, iar ca urmare, se impune soluția achitării lui Grădinaru Mihail, din motiv că a fost condamnat pentru o faptă, care nu este prevăzută de legea penală.

15. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de procuror și de partea apărării, se atestă că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 10), 12) Cod de procedură penală,

potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor în cauză, din următoarele considerente.

Astfel, deși în esență procurorul nu este de acord cu soluția instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților din prevederile art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și încetarea procesului penal din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală, iar partea apărării pledează pentru pronunțarea unei soluții de achitare în privința inculpaților, Colegiul penal constată că preponderent argumentele formulate de recurenți se referă la modalitatea de apreciere a probelor, însă la acest punct de analiză instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform infracțiunii incriminate.

Prin alte cuvinte, opozabil celor enunțate de recurenți privind examinarea necorespunzătoare și unilaterală a probatoriului administrat în cauză, Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelul procurorului, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de casare a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații Rusu Octavian și Grădinaru Mihail au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, dispunând totodată încetarea procesului penal din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, soluție care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate de către instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpaților corespund elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Având în vedere explicațiile menționate, Colegiul penal constată, că instanța de apel corect a reliefat în conținutul deciziei adoptate, că excesul de putere în acțiunile lui Rusu Octavian și Grădinaru Mihail, se manifestă prin faptul, că aceștia fiind inspeciori ai patrului rutiere al plutonului „Sud” din cadrul Batalionului poliției rutiere a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 15 martie 2007, exercitând obligațiunile privind patrularea autostrăzii Comrat-Mirnoe (131,5-175,5 km), aproximativ la ora 15:30, se aflau cu autovehiculul

de serviciu model „VAZ-2105” n/î MAI 0342 la intersecția str. Lenin-Moscovscaia, or. Comrat, în afara ariei de patrulare, unde au observat autovehiculul model „VAZ-2105” de culoare albă, care se deplasa pe lângă locul aflării lor, condus de Varban Mihai și care a cotit de pe str. Lenin pe str. Moscovscaia, or. Comrat, au început să-l urmărească, și după oprirea automobilului, au încercat să-l convingă să urce în salonul autovehiculului de serviciu pentru a-l aduce în CPR Comrat, pentru clarificarea circumstanțelor în legătură cu presupusa nesupunere a lui Varban Mihai cerințelor acestora de a opri mijlocul de transport, iar la refuzul lui Varban Mihai de a îndeplini cerințele, au abandonat locul incidentului, fără a întocmi careva acte procesuale și fără a depune careva rapoarte referitor la cele întâmplate, prin ce au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Cu referire la argumentele procurorului în opinia căruia instanța de apel a dat apreciere greșită materialului probator prezentat de organul de urmărire penală din care, în opinia acestuia, rezultă incontestabil săvârșirea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, Colegiul penal atestă că prin raportul de expertiză medico-legală complexă nr. 286 din 17 decembrie 2008, s-a constatat că diagnosticul stabilit în privința lui Varban Mihai în cartela medicală, și anume „*traumă închisă a articulației genunchiului din stânga care se manifestă prin ruptura completă a mușchiului cvadriceps, echimoze în regiunea 1/3 inferioară a ambelor femururi și a genunchilor*”, nu a fost confirmat prin careva date obiective, lipsește descrierea traumelor; ruptura completă a mușchiului cvadriceps în rezultatul lovirii cu un obiect dur, contondent (inclusiv bastonul de cauciuc) de către o persoană terță, nu este posibilă (f.d. 121-133, vol.II).

Astfel, instanța de apel corect a exclus din învinuirea înaintată inculpaților agravanta imputată acestora „*însoțite de aplicarea violenței*”, deoarece după cum a fost menționat nu a fost dovedită aplicarea de către Rusu Octavian și Grădinaru Mihail a loviturilor cu bastonul de cauciuc.

La fel, instanța de apel corect a menționat că încheierea Judecătoriei Comrat din 30 aprilie 2008, prin care a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în comisie, este întemeiată și legală, corespunde principiului contradictorialității și egalității armelor, precum și prevederilor CțEDO.

Dintr-un alt punct de vedere, ținând cont de alegațiile invocate în recursurile apărării cu referire la faptul, că odată ce nu s-a constatat aplicarea de către inculpați a loviturilor cu bastonul de cauciuc asupra părții vătămate Varban Mihail, aceștia urmau a fi achitați, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel corect a remarcat că inculpații, fiind în afara ariei de patrulare, au urmărit automobilul condus de partea vătămată, și după oprirea acestuia, au încercat să-l convingă pe Varban Mihai să urce în salonul autovehiculului de serviciu pentru a-l transporta în CPR Comrat, pentru clarificarea circumstanțelor în legătură cu presupusa nesupunere a lui Varban Mihai cerințelor acestora de a opri mijlocul de transport, iar la refuzul lui Varban Mihai de a îndeplini cerințele, au abandonat locul incidentului, fără a întocmi careva acte procesuale și fără a depune careva rapoarte referitor la cele întâmplate, prin ce au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

În susținerea acestei concluzii, instanța de recurs reține că instanța de apel corect a reținut în confirmarea vinovăției inculpaților procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2007, prin care martorul Mihailov Ilie l-a recunoscut pe

Rusu Octavian (f.d. 64-66, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2007, prin care martorul Mihailov Ilie l-a recunoscut pe Grădinaru Mihail (f.d. 67-69, vol.I); rapoartele colaboratorilor MAI Rusu Octavian și Grădinaru Mihail din 17 martie 2007, prin care se confirmă faptul că aceștia, la 15 martie 2007 s-au aflat lângă casa părții vătămate Varban Mihai (f.d. 72-77, vol.I); procesul-verbal de examinare din 20 martie 2007 a Registrului de repartizare a grupurilor mobile a detașamentului „Sud” (f.d. 96, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul Mihailov Ilie și Rusu Octavian (f.d. 177-180, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul Mihailov Ilie și Grădinaru Mihail (f.d. 181-184, vol.I); ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 21 februarie 2008, prin care faptele pretinse de către inculpați referitor la impunerea lor de către comisar de a scrie rapoarte și presiunea pusă asupra lor nu s-a confirmat (f.d. 78, vol.II).

Respectiv, corect instanța de apel a dispus reîncadrarea acțiunilor inculpaților din prevederile art. 328 alin. (2) Cod penal, în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate de partea apărării prin care se susține că, instanța de apel a ieșit din limitele învinuirii și neîntemeiat a constatat cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, Colegiul conchide că instanța de apel corect a constatat fapta imputată inculpaților, reieșind din actele și materialele prezentate de către organul de urmărire penală, stabilind în sarcina acestora o situație mai favorabilă, întrucât pedeapsa prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, este mai blândă decât pedeapsa prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

Prin urmare, urmează a fi respins ca fiind lipsit de suport juridic argumentul invocat de avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Rusu Octavian și de inculpați cu referire la faptul că instanța de apel i-a condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

În același context, instanța de recurs respinge și alegațiile inculpatului Grădinaru Mihail cu referire la faptul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece instanța de recurs menționează că recurentul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, or în conținutul cererii de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În privința argumentelor invocate de partea apărării prin care se invocă încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, în sensul că aceasta s-a bazat pe declarațiile martorilor date în prima instanță și referitor la faptul că instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile date anterior de către instanța de recurs cu privire la respectarea principiului nemijlocirii și contradictorialității, Colegiul penal reține următoarele.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, rezultă că în instanța de apel au fost audiați inculpații Rusu Octavian și Grădinaru Mihail, partea vătămată Varban Mihai și martorul Varban Piotr (f.d. 35-43, vol.V).

Cu referire la martorul Stoianoglo Maria, procurorul a indicat în ședințele de judecată că deși a întreprins măsuri de a asigura prezența acesteia, ultima are o vârstă înaintată și nu se poate deplasa (f.d. 22, vol.V).

Totodată, în ședința de judecată din 21 iunie 2016, procurorul a asigurat prezența martorului/specialistului Zelinski Victor, însă potrivit opiniei părții apărării, s-a considerat imposibilă audierea specialistului în lipsa părții vătămate, care a înaintat cerere cu privire la amânarea ședinței de judecată, fiind dispusă amânarea ședinței de judecată pentru 05 septembrie 2016 (f.d. 25-26, vol.V).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel din 26 septembrie 2016 și din 10 octombrie 2016, atât partea acuzării cât și partea apărării au solicitat verificarea probelor care în opinia acestora au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar la terminarea cercetării judecătorești apărătorii și inculpații Rusu Octavian cu Grădinaru Mihail, nu au avut obiecții, nu au solicitat audierea suplimentară a martorilor, totodată procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Din aceste considerente, instanța de recurs respinge afirmațiile recurenților privitor la faptul că soluția de condamnare a instanței de apel se bazează pe declarațiile unor martori neaudiați în instanța de apel și pe care prima instanță le-a pus la baza soluției de achitare, deoarece din conținutul deciziei recurate Colegiul conchide, că soluția pronunțată nu se întemeiază exclusiv sau în mod determinant pe declarațiile martorilor, ci pe ansamblul probelor din dosar examinate minuțios de către instanța de apel.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, aparține, în principiu, jurisdicțiilor naționale să aprecieze probele administrate de acestea și relevanța acestora pe care acuzații doresc să le prezinte (*cauza Bricmont vs. Belgia, hotărârea din 07 iulie 1989, § 89*), iar caracterul echitabil al unei proceduri trebuie să fie analizat în ansamblu (*cauza Delta împotriva Franței, hotărârea din 19 decembrie 1990, § 35*).

În ceea ce se referă la mențiunea recurenților, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, Colegiul penal notează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Rusu Octavian și Grădinaru Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, se dovedește indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CtEDO Garcia Ruis vs. Spania, Helle vs. Finlanda*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta cauză, nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate, iar potrivit legii se impune respingerea acestora, ca fiind inadmisibile.

16. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, de avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Rusu Octavian și inculpat, și de inculpatul Grădinaru Mihail, în cauza penală în privința lui *Rusu Octavian* xxxx și *Grădinaru Mihail* xxxxx, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic

Luiza Gafton

Galina Stratulat